

Правни основания и основни доводи

По настоящото дело Комисията иска от Съда да отмени обжалваното решение на Общия съд, да се произнесе по същество, като приеме жалбите по дела T-454/10 и T-482/11 за недопустими и/или за неоснователи, и да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски по последното и по настоящото производство.

Предмет на обжалване в настоящото дело е съдебно решение, което постановено в производство, образувано по жалби за отмяна на член 52, параграф 2а от Регламент № 1580/2007 и на приложение VIII към него, както и на член 50, параграф 3 и на член 60, параграф 7 от Регламент за изпълнение № 543/2011.

Жалбоподателите в първоинстанционното производство са преработватели на плодове и зеленчуци, които поддържат, че посочените по-горе разпоредби косвено допускат финансиране от Съюза на дейности по преработка, извършвани от организации на производители.

Общият съд е приел жалбите за допустими. Той е счел, че предоставянето на помощ на организации на производители, които продукт впоследствие се преработва от тях самите или от трето лице от тяхно име, е равнозначно на предоставяне на помощ за преработвателни дейности, което не попада в приложното поле на Общия регламент за ООП⁽³⁾. Освен това Общият съд е приел, че Комисията няма право да предоставя помощ, водеща до дискриминация на преработвателите, които не са членове на организация на производители, и до облагодетелстване на организации на производители, доколкото те извършват дейности по преработка.

Комисията твърди, че като е стигнал до тези изводи, Общият съд е допуснал три грешки.

Първо, Комисията поддържа, че Общият съд неправилно е приел жалбите за допустими. Комисията твърди, че въпросните мерки са регулаторни мерки с общо приложение, които налагат приемането мерки за прилагане от държавите членки, за да произведат правни последици. Освен това Комисията поддържа, че Общият съд неправилно е счел, че въпросните мерки засягат пряко жалбоподателите. Като стигнал до този извод, Общият съд приел, че положението на жалбоподателите е същото като на конкуренти на получател на държавна помощ. Комисията твърди, че този извод на Общия съд е неправилен.

По същество Комисията поддържа, че Общият съд е тълкувал погрешно разпоредбите на Общия регламент за ООП, и поспециално, че не е преценил правилно оперативната самостоятелност, която Съветът е предоставил на Комисията да приеме правила за прилагане на Общия регламент за ООП.

Накрая Комисията твърди, че Общият съд е тълкувал неправилно принципа на недопускане на дискриминация по начина, по който би трябвало да бъде приложен към схеми за предоставяне на финансова помощ съгласно Общия регламент за ООП.

В случай че Съдът реши да отхвърли жалбата, Комисията иска от Съда да приложи правомощието си по член 264 ДФЕС да приеме за окончателни последиците от отменените разпоредби до 15 октомври в годината на постановяване на неговото решение. Комисията прави това искане, за да се гарантира, че последиците от решението ще бъдат приложени еднакво към всички организации на производители и че то няма да доведе до неоправдано обременяване на организации на производители.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 година за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците (ОВ L 350 стр. 1).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕО) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци (ОВ L 157, стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 19 август 2013 г. — Andreas Grund, синдик в производството по несъстоятелност на SR-Tronic GmbH и др./Nintendo Co. Ltd и Nintendo of America Inc.

(Дело C-458/13)

(2013/C 344/74)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели в ревизионното производство: Andreas Grund, синдик в производството по несъстоятелност на SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler

Ответници в ревизионното производство: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 1, параграф 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾ прилагането на разпоредба (в случая: член 95а, параграф 3 от UrhG [Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte, Закон за авторското право и сродните му права]), която транспонира в националното право член 6, параграф 2 от Директива 2001/29/ЕО, ако процесната технологична мярка едновременно закрила не само произведения или други обекти, предмет на закрила, но и компютърни програми?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

Преюдициално запитване, отправено от Najvyšší súd Slovenskej republiky (Словакия) на 19 август 2013 г. — Milica Široká/Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Дело С-459/13)

(2013/С 344/75)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Milica Široká

Отговорник: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в духа на европейската правна традиция, да се тълкува в смисъл, че всеки, който има такова право, може да избира дали да се ползва от достъпа до здравна профилактика и дали да ползва медицински грижи, независимо от установените в националното законодателство и практика задължителни правила или, обратно, общият интерес от гарантиране на високо равнище на закрила на здравето на европейските граждани не позволява да се предостави подобна възможност за избор на отделните лица?
2. Трябва ли член 168 от Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално параграф 1 и параграф 4, буква в) от този член, да се тълкува в смисъл, че преследваната от Съюза цел по конкретно за предотвратяването на болестите и заболяемостта при хората и на източниците на опасност за физическото и психичното здраве не допуска европейски гражданин да откаже да се подложи на т.нар. задължителна имунизация, тъй като с отказа си той се превръща в заплаха за общественото здраве?

3. Трябва ли да се даде предимство на отговорността на родителите, които полагат самостоятелно грижи за малолетните си деца — по смисъла на член 33 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 6 от Договора за Европейския съюз, който се отнася по-специално до принципа на хармонизиране на общите конституционни традиции — пред общественя интерес от закрила на здравето?

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 23 август 2013 г. — Stanley International Betting Ltd и Stanleybet Malta Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze и Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Дело С-463/13)

(2013/С 344/76)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Отговорници: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 49 и сл. и член 56 и сл. от ДФЕС и принципите, установени от Съда на Европейския съюз в Решение от 16 февруари 2012 г. [по съединени дела С-72/10 и С-77/10], да се тълкуват в смисъл, че те не допускат да бъдат предоставяни с обявяването на публичен търг концесии за срок, по-кратък от срока на тези, които са предоставени по-рано, като се има пред вид, че посоченият публичен търг е обявен с цел поправяне на последиците от незаконосъобразното изключване на определен брой оператори от участие в търговете?
2. Следва ли член 49 и сл. и член 56 и сл. от ДФЕС и принципите, установени от Съда на Европейския съюз в същото решение от 16 февруари 2012 г. [по съединени дела С-72/10 и С-77/10] да се тълкуват в смисъл, че те не допускат възможността изискването за реорганизация на системата чрез времево изравняване на сроковете на концесиите да бъде прието за достатъчна обосновка за по-краткия срок на концесиите, които са предмет на обявената тържна процедура, в сравнение със срока на предоставените по-рано концесии?